

Justitsministeriet
Lovafdelingen
30. marts 1990

NOTAT

om, hvorvidt definitionen af petroleum i forhold til afgiftslovgivningen er notificeringspligtig

1. I en skrivelse af 16. februar 1990 til Skatteministeriet har professor dr. jur. Isi Foighel på vegne af firmaet Haahr Petroleum klaget over, at Told- og Skattestyrelsen har meddelt, at petroleum, der sælges i dunke på 10 liter, kun er afdragsfritaget, hvis flammepunktet ikke overstiger 55° og produktet markedsføres under den neutrale betegnelse »petroleum« uden angivelse af, at produktet er anvendeligt i almindelige oliefyrianslæg. Det gøres gældende i skrivelserne, at en ensidig ændring af den tekniske beskrivelse af produktet petroleum er en indførelse af en teknisk handelshindring. Der henvises til EF's direktiv 83/189 om en informationsprocedure, særlig art. 8 og 9.

2. Afgift på petroleum er fastsat ved lov om afgift af visse olieprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 621 af 14. oktober 1988. § 1 i denne lov har følgende ordlyd:

»§ 1. Af følgende olieprodukter svares der afgift til statskassen således:

- 1) Gas- og dieselolie: 176 øre pr. liter.
- 2) Fuelolie: 198 øre pr. kilo.
- 3) Fyringstjære: 178 øre pr. kilo.
- 4) Petroleum: 176 øre pr. liter. Dog er der afgiftsfrihed for petroleum, som afsættes i beholdere på 10 liter eller afsættes til mellemhandlere udelukkende til aftapning på sådanne beholdere.«

Ingen af de 4 afgiftskategorier er defineret i loven, og det er oplyst, at petroleum sælges i flere kvaliteter, dog normalt således at flammepunktet er under 55°. Petroleum, der har et flammepunkt over 55°, er uegnet til fyring i oliekaniner, men afgiftsfritagelsen for petroleum i 10 liters dunke blev indført netop af hensyn til beboere af ældre ejendomme med oliekanin.

3. Rådets direktiv af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til standarder og forskrifter (83/189) er ændret ved direktiv 88/182. Efter artikel 8 i direktivet har medlemsstaterne pligt til at underrette Kommissionen om ethvert udkast til »teknisk forskrift«, medmindre der blot er tale om en gengivelse af en international eller europæisk standard. Efter artikel 9 skal en medlemsstat udsætte vedtagelsen af et udkast til teknisk forskrift i 6 måneder regnet fra datoen for meddelelsen til Kommissionen. Under visse nærmere omstændigheder kan denne frist forlænges. Udtrykket »teknisk forskrift« er defineret i direktivets artikel 1, nr. 5, således:

»I dette direktiv forstås ved . . .

5. »Teknisk forskrift«, tekniske specifikationer herunder de administrative bestemmelser, der gælder herfor, som retligt eller faktisk skal overholdes, for at et produkt kan markedsføres eller anvendes i en medlemsstat eller i en væsentlig del af denne stat, bortset fra de specifikationer, som de lokale myndigheder fastsætter.«

I definitionen henvises således til udtrykket tekniske specifikationer, der i samme artikel nr. 1 defineres således:

»Tekniske specifikationer«, en specifikation, der indeholdes i et dokument, som fastlægger karakteristika for et produkt som f.eks. kvalitet, brugsegenskaber, sikkerhed, dimensioner, herunder terminologiske forskrifter for varen, symboler, prøvning og prøvningsmetoder, emballering, mærkning eller etikettering samt fremstillingsmetoder og processer for landbrugsprodukter efter traktatens artikel 38, stk. 1 . . .«

Det fremgår af præamblen til direktivet fra 1983, at informationsproceduren er indført